

ת"פ (ראשון לציון) 54682-05-22 - מדינת ישראל נ' צקולה איינו

ת"פ (ראשון לציון) 54682-05-22 - מדינת ישראל נ' צקולה איינו שלום ראשון לציון

ת"פ (ראשון לציון) 54682-05-22

מדינת ישראל

נ ג ד

צקולה איינו

בית משפט השלום בראשון לציון

[25.09.2024]

כבוד השופטת, סגנית הנשיא שירלי דקל נוה

גזר דין

כתב האישום המתוון

הנאשם הורשע על פי הודהתו, במסגרת הסדר דיןוני בכתב אישום מתוון, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, לפי סעיף 380(ג) לחוק העונשין, תש"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין")

לפי הרקע לכתב האישום, במועדים הרלוונטיים היו הנאשם ומטקיה איינו (להלן: "המתלוננת") בני זוג נשואים ולהם שני ילדים קטנים, פועות ליד 2019 (להלן: "הפעוט") וקטין ליד 2015 (להלן: "הקטין"). הנאשם, המתלוננת וילדים התגוררו יחד בדירה בעיר ראשון לציון (להלן: "הבית").

במועד האירוע נושא כתב האישום הייתה המתלוננת בחודש השני להריאנה.

ביום 22.5.2022, בשעה 05:05 או בסמוך לכך, חזר הנאשם לבית לאחר שכר משקאות אלכוהוליים. באותו הנסיבות, ישנה המתלוננת בחדר השינה יחד עם הפעוט.

מיד ובסמוך לכך, ניגש הנאשם לחדר השינה, העיר את המתלוננת ואמר לה להחזיר את הפעוט למיטהו. המתלוננת עשתהDDR יישון וחזירה לישון.

מיד ובסמוך לכך, הכה הנאשם את המתלוננת ברגלה באמצעות ידו, בעוד המתלוננת צעקה ובקשת ממנה שיחדלו מעשייו. הנאשם לא חדל ממעשי, אחיז בפניה של המתלוננת והכה אותה מספר פעמים בצד שמאל של פניה.

באותן הנסיבות התעורר הקטין, ניגש אל חדר השינה, ומשהבחן במעשיו של הנאשם, החל להכות בבטנו של الآخرן ואמר למתלוננת לצאת מהחדר, אולם הנאשם לא שחרר אחיזתו במתלוננת.

למשמעותו של המתלוננת, התעוררה אחותה של המתלוננת, יהודית לאקץ' רדט (להלן: "יהודית"), שישנה אותה עת בחדר הסמוך וניגשה במהירות אל חדר השינה. משהבחן היה במעשיו של הנאשם, צעקה לעברו "מה אתה עושה". אז, ביקשה ממנו המתלוננת שתזעיק משטרת.

מיד ובסמוך לכך, יצאו המתלוננת, הودיה והקטין מהבית, עד אשר הגיעו השוטרים ועצרו את הנאשם. כתוצאה מעשיו של הנאשם, נגרמו למתלוננת כאבים בפניה. היא פונתה לקבלת טיפול רפואי, שם אובחנה עם רגשות בקרקפת העליונה מצד שמאל.

הסתדר הדיני ותקיריו שירות המבחן בדין מיום 19.10.2022 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסתדר דיןוני לפיו כתוב האישום יתוקן כمفорт לעיל. הנאשם הודה, הורשע ונשלח לשירות מב奸 על מנת שיזוגש תסקיר בעניינו, מבליל שהצדדים הגיעו להסכמה לגבי העונש שיטול עליון.

במהלך הדיונים בתיק הוגש ארבעה תסקירים, שיופיעו להלן:
תקסир מיום 18.6.2023 - דוח כי הנאשם בן 36, יליד אתיופיה, בן בכור מבין שבעה אחאים. בילדותו התגורר הנאשם בכפר ולא השתלב במסגרות חינוכיות, ובהגיעו לגיל 18 עבר להתגורר בעיר ועבד בבניה. הנאשם עלה ארץฯ עם משפחותו בשנת 2011.

ה הנאשם הכיר את משפחחת המתלוננת עוד באתיופיה. המתלוננת עלה לארץ עם משפחתה כשנה אחורי הנאשם, והם התגוררו באותו מרכז קליטה. השניים הת桓תו בשנת 2014, גרו בבית הורי המתלוננת, ולפניהם כשנה עברו להתגורר בשכירות בראשון לציון.

ה הנאשם שלל אלימות על כל סוגיה, תיאר מערכת יחסים פונקציונלית ביןו לבין המתלוננת והתקשה לפרט ולהרחיב בנוגע למערכת היחסים ביניהם. לדבריו, לאחר שהוסר צו ההרחקה הוא חזר לגור בבית, מסר כי הוא והמתלוננת ממשיכים לנוהל מערכת יחסים זוגית ואינם עוסקים בהחלטת המתלוננת להגיש נגדו תלונה.

ה הנאשם מסר כי הרקע לעבירה היה חזרתו באותה עת מהת恒ה תחת השפעת אלכוהול וכי פעל באופן אימפרטיסטי מתרך שכורות, כאשר הרגיש כי הודיה מתגרה בו. הנאשם הביע חרטה על התנהגותו האלימה, טען כי התנהגות זו אינה מאפיינת אותו ושלל דפוס של שימוש באלכוהול.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם נתיה להפחית מחומרת המiosis לו בכתב האישום וקשה להכיר בחלקים האלימים והפוגעניים שבהתנהגותו. לפיכך, בחן עם הנאשם אפשרות כי ישתלב בטיפול ייעודי בשפה האمهرית בנושא אלימות זוגית, כדי לבחון את הנسبות הרגשות שהובילו אותו לביצוע העבירה, תוך זיהוי מצבים סיכון עבورو ולצורך רכישת מיומנויות לצורך התמודדות מקדמת עם קשייו ומצוקותיו.

ה הנאשם מסר כי אינו רואה עצמו כאדם תוקפני בעל דפוסים אלימים, הסביר כי מדובר באירוע נקודתי חד פעמי, מסר כי הוא מעוניין להמשיך לפרש את משפחתו ואני רוואה צורך בהשתלבות בטיפול. במסגרת הליך האבחון שירות המבחןפגש במתלוננת, כבת 33, אם לשלושה ילדים משותפים עם הנאשם הנמצאת בחופשת לידה מזה 4 חודשים, כשהוא משלם בכספי דין - או בכספי דין.

במהלך השיחה שיתפה המתלוונת אודות תחילת מערכת היחסים בדומה לנאים. המתלוונת תיארה את הנאים כדמים מופנים שאינם מרובה לשתף לדבר. לדבריה, לפני אירועי העבירה, נהג הנאים לצאת בערבים מבלי לשתף עם מי ולאן ונטל הטיפול בילדים היה מוטל עליה. במהלך השיחה שללה המתלוונת אלימוט על כל סוגה מצד הנאים לפני ואחרי ביצוע העבירה. לדבריה, מאז שבוטל צו ההרחקה, למורת התנדותו של הנאים, הביעה רצון להתרגש וכאשר ניגשו לרבעות פעמיים והופנו לקבالت טיפול זוגי. מאז, מסרה כי הנאים שותף למטלות הבית ולטיפול בילדים, כאשר הציבה זאת כתנאי להמשך נישואיהם.

במהלך השיחה הוצע גם למתלוונת להשתתף בטיפול ייעודי בתחום הטיפול במשפחה, אך היא שללה את הצורך בכך. לצד זאת, מסרה כי נמצא בקשר עם עובדת סוציאלית מטעם המחלקה לשירותים חברתיים לראשונה לציוון ועזרה בה בעת הצורך.

בשיחה עם העובדת הסוציאלית מיום 4.5.2023 נמסר כי נוצר קשר ראשוני עם המתלוונת כתוצאה הפניה שקיבלה מבית החולים לאחר האירוע. כמו כן, מסרה כי הפניה את המתלוונת לעבודת סוציאלית העוסקת בתחום האלים במשפחה, כאשר לאחר מפגש אחד, לא הביעה רצון להמשיך את הפגישות עמה. עוד מסרה העוז"ס כי לאחר שהוסר צו ההרחקה וניתן טיפול זוגי אליו הפנתה הרבעות הראשית, הביעה המתלוונת רצון להמשיך את מערכת היחסים ביניהם. לבסוף, מסרה כי הקשר בין המתלוונת לבין כוותר הוא מעקבי ועיקרו עוסק במיצוי זכויות ובסוד מועדוניות ומעון עבור הילדים.

מפגש עם הנאים התרשם שירות המבחן כי הוא מחזיק בעמדות שמרניות ומתקשה בביטוי רגשותיו בצורה מקדמת. שירות המבחן נטה לצמצם מקשיו לאורח חייו, ובפרט באשר לדינמיקה הזוגית עם אשתו, כשתנה למסור מידע חלקי ומוגמתי.

שירות המבחןמנה את גורמי הסיכון להישנות ביצוע העבירה בינם חומרת העבירה, שימוש הנאים באלכוהול בצורה מופרחת בעת ביצוע העבירה באופן אשר הגביר סיכון להtanegotot אלימה, כשאף נוכחות בינו במקום לא מנעה ממנו לפעול באופן אלים, הקושי של הנאים בהכרת חלקו ההפוך במשור الزوجי, כאשר צמצם במידת אחרתו. עוד שקל שירות המבחן את הסטייגותו של הנאים משילוב לטיפול בתחום האלים במשפחה, כשהתקשה לזהות גורמי סיכון במצבו.

בצד גורמי סיכון אלה, התייחס השירות המבחן לתפקיד היציב של הנאים במסגרת התעסוקתי, ביטוי רצון להמשיך לנhal אורח חיים נורטטיבי, היעדר דפוסים עבריים, היעדר הרשעות קודמות, דיווחי המתלוונת כי מדובר בהtanegotot חריגה, כשממועד האירוע לא חזרה התanegotot אלימה מצדיו וכן שיפור מסוים בתפקיד הנאים מאז שפנו לעיוץ זוגי. נוכח קשי הנאים להכיר בדפוסי התוקפניים, ומאחר שירות המבחן התרשם כי איןו בשל להשتبול לטיפול בתחום האלים במשפחה, לא נוצר פתח להמשך מעורבות טיפולית ושירות המבחן נמנע מהמלצת בעניינו.

בדין מיום 28.6.2023 טען ב"כ הנאים כי עין בתסaurus ושוחח עם הנאים מחוץ לאולם בית המשפט בעזרת מתורגמן. מהשיחה עולה כי עמדת הנאים נבעה מכך שמדובר באירוע אחד ויחיד, ומאחר שהנאים עובדים 12 שעות ביום בפועל. עם זאת, מסר ב"כ הנאים כי מרשו מעוניין להשתתף לטיפול ולהזדק את הקשר עם המתלוונת. כן ציין כי המתלוונת הגיעה לבית המשפט על מנת לומר להם גרים ייחודיים והוא לא רוצה שיוטל על הנאים עונש שיקטעת את מטה לחםם. בנסיבות האלה, ביקש ב"כ הנאים לדוחות את הדיון כדי לתת לנאים הזדמנות טיפולית.

ביה המשפט החליט לתת לנאשם הزادנות נוספת לשירות המבחן ולהשתלב בטיפול. במקביל, נשלח הנאשם לקבלת חוות דעתו של הממונה על עבודות השירות שב"ס בדבר התאמתו לירצוי מסר בדרך של עבודות שירות.

פסקoir משלים מיום 24.10.2023 - דוח כי הנאשם הביע רצון להמשך חיים משותפים עם המתלוונת, תוך שמירה על מערכת יחסים מיטיבה עמה. בכך קשיי הנאשם להעמק בנסיבות שהובילו אותו להתנהג כמתואר בכתב האישום, הביע הנאשם נכונות מילולית להשתלב בטיפול "עודי בתחום האלימות במשפחה. משימה שהתנהלה עם המתלוונת, היא שללה התנהלות אלימה מצד הנאשם מאז האירוע נשא כתב האישום, והוסיפה כי אם תחול הסלמה בהתנהלות הנאשם, היא תפנה לגורם האכיפה.

בהערכת מצבו של הנאשם, לקח שירות המבחן בחשבון גורמי סיכון את התנהלותו התקופנית בעת ביצוע העבירה, את העבודה כי ביצע זאת תחת השפעת אלכוהול וכן את קשיי להעמק ולבוחן את דפוסיו האלימים.

בחינת גורמי הסיכון לשיקום, לקח שירות המבחן בחשבון את שיטוף הפעולה שמגלה הנאשם אל מול שירות המבחן והבעתו המילולית בדבר רצונו להשתלב בטיפול בתחום האלימות במשפחה. כמו כן, התייחס שירות המבחן לדיווחי השירותים הישנות התנהלות אלימה ולהיעדר פיתוחה תקים חדשים.

שירות המבחן המליך לדוחות את הדיון בעניינו של הנאשם בשלושה חדשניים, כדי לבחון את מידת נכונותו יכולתו של הנאשם לשתף פעולה בהליך טיפול.

פסקoir משלים מיום 1.2.2024 - שירות המבחן דיווח כי הנאשם טרם שולב בטיפול וזאת בהעדר אפרחות לשלבו בטיפול בשפה האמהרית במרכז למניעת אלימות במשפחה באזרע מגוריו בראשון לציון. הנאשם הביע נכונות להשתלב בטיפול בעיר רחובות, וממתין להשלמת הליך ההשמה בעניינו. לפיכך, שירות המבחן המליך לדוחות את הדיון באربعة חדשניים, במהלכם יעקבו אחר שלובו של הנאשם בטיפול, התמדתו יכולתו להיררכם מכך.

בדיון מיום 7.2.2024 ב"כ הנאשם הצטרף להמלצת שירות המבחן. ב"כ המأشימה מסרה כי לאחר ההタルבות, לאור ההסדר בין הצדדים שככל שליחה למסיקר ומאחר שלפני בית המשפט לא מונח מסיקר סופי לעונש, היא מסכימה לבקש הדחיה של שירות המבחן, והדגישה כי אין בהסכם זו כדי לחיבב את המأشימה להסתכם להמליצה הסופית שתינתן על ידי שירות המבחן. נכון האמור, בית המשפט החליט לדוחות את הדיון לקבלת מסיקר משלים.

פסקoir משלים מיום 20.6.2024 - דוח כי במהלך תקופת הדחיה השתלב הנאשם בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה בעיר רחובות. ממידע שהתקבל מגוריי הטיפול עליה כי, הנאשם מתמיד בהגעה סדרה ובזמן למפגשים, במהלכם משTCP בהדרגה בנסיבות חייו ובסוגיות הנוגעות לקשר הזוגי עם המתלוונת כוים ובעבר. ניכר כי הנאשם מכיר בקר שבתקופה שקדמה לביצוע העבירות התקשה להכיר בצריכה ובמצבה של המתלוונת, כשהיא ממוקד בעצמו ובצריכיו שלו.

במסגרת הטיפול הנאשם עוסק בקשייו היום, בעיקר בתמודדות עם מצבו לחץ בתא המשפחה, כשהמטרות הטיפוליות בעיתוי זה מתמקדות בשיפור התקשרות הזוגית וביכולתו של הנאשם לשתף את המתלוונת בתחשוטיו, קשייו ורגשותיו.

בשיחה שהתקיימה עם הנאשם ביחד עם מתרגמנית, מסר הנאשם כי הוא ממשיך בעבודתו במפעל. בנוסף, מסר כי נזק בטיפול לצורך שיפור יחסיו עם ילדיו ועם המתלוונת, תיאר שיפור ביחסיו המשפחתיים וחוויה שונה שינוי חיובי בהתנהלותו כלפי ילדיו. הנאשם תיאר יחסים תקינים עם המתלוונת, שלל הישנות אירועים אלימים וכן מסר כי הוא מנע מצריכת אלכוהול.

בשיחה ערכנית שהתקיימה עם המתלוונת, היא תיארה באופן דומה כי היא והנ帀ה מנהלים יחסים זוגיים תקינים, שללה הישנות אלימים או אירועים חריגים ביחסיהם, כן שללה צריכת אלכוהול בלתי מושחת מצד הנאשם. לאור הטיפול הפרטני ושיטוף הפעולה שפגלה הנאשם במסגרתו, דיווחי בני הזוג על שיפור ביחסיהם ובהתנהלותו הכללית של הנאשם, והערכת שירות המבחן לפיה המשך שלובם הנ帀ה טיפול פרטני, תוך המשך מעקב וקשר עם שירות המבחן, יש בו בכך לתרום להפחמת הסיכון במצבו, המליץ שירות המבחן על העמדתו של הנאשם בצו מבחן לשנה, במהלך ייעקוב שירות המבחן אחר המשך הטיפול הפרטני, יעמוד בקשר עם המתלוונת ויווא גורם למפקח ומלווה. כמו כן, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מותנית כמסר על תנאי שתציב לנ帀ה גבול הרתעתן. תמצית טיעוני הצדדים לעונש

ב"כ המאשימה סקרה את עובדות כתוב האישום המתוקן וטענה כי יש לשקל לחומרה את העובדה כי הנאשם תקף את המתלוונת בעודה בהירין ואף המשיך במעשהיו, מבל' להירגע מכך שחשף את בנו הקטן לאלימות זו, כשהמתלוונת אף מזקקה לטיפול רפואי.

ב"כ המאשימה טענה כי על אף שמדובר באירוע אלימים בודד, מדובר מתרחש, ככל הנראה עמדו הזרדיונות רבות לחודל מעשי, כאשר בנו הקטן ואחות המתלוונת דרשו ממנו לחודל מעשי. עוד הוסיפה כי יש ליחס חומרה גם לכך הנאשם תקף את המתלוונת כשהוא תחת השפעת אלכוהול. בשים לב לנסיבות אלו, עטרה ב"כ המאשימה כי יקבע מתחם ענישה הנע בין 8 ועד 18 חודשים מאסר בפועל, לצד ענישה נלוית והפנתה לפסיקה.

ב"כ המאשימה טענה כי אי אפשר להתעלם מהבעיות העולה משלשות התסקרים הראשונים, וכי התסקרו האחרון, שבו הומלץ לסימן את ההליך המשפטי בהטלת צו מבחן ומאסר מותנה, הוא תסקרו חסר אחר שאין בו כל התייחסות באשר להבנת הנאשם את החומרה שבמעשהיו, להבעת חרטה מצדו, לשאלת האם הוא מבין את הנזקים שנגרמו למתלוונת ולילדים, והאם עבר תהליכי שיש בו כדי להפחית את הסיכון במצבו או להימנע מלשוב ולבצע עבירות אלימות כלפי המתלוונת.

ב"כ המאשימה טענה כי הענישה המומלצת על ידי שירות המבחן מוקלה למדי, כאשר לא ניתן לקבוע כי הנאשם עבר הליך טיפול של ממש, ובוודאי שלא כזה שיתיר חריגה כה משמעותית מהענישה הנוהגת בעבירות מהסוג האמור. ב"כ המאשימה עטרה כי יוטל על הנאשם לרצות 9 חודשים מאסר בפועל, לצד מאסר על תנאי וקנס, ולאחר מכן משך בית משותף עם המתלוונת ומשמש כמפרנס היחיד של המשפחה, לא עטרה להטיל עליו פיצוי לטובת המתלוונת.

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו לעונש כי הנאשם נעדך עבר פלילי, זהה הסתמכותו הפלילית היחידה, בעת שהגיע לביתו שנית, מצב שאינו אופייני לו כעולה מדברי המתלוננת, ואשר שלא חזר על עצמו לפני האירוע הזה או לאחר מכן. עוד הוסיף כי הנאשם לקח אחריות על מעשי, הבין שהוא, שיתף פעולה עם המלצות שירות המבחן והשתלב בטיפול. ב"כ הנאשם טען כי העובדה שחלפו כשנתיים מאז האירוע, כאשר במהלכן בני הזוג המשיכו לגור יחד ולגדל את ילדיהם, אף נולד להם תינוק שהוא כיום 6 חודשים, ולא קרו אירועים נוספים ממין זה, היא אינדיקטיה טובה לשיפור במצב.

ב"כ הנאשם טען כי חשוב להתחשב בעמדת המתלוננת, שהביעה את עמדתה לאורך תסקרי שירות המבחן, לפיה היא אינה חששת מה הנאשם, היה מדובר באירוע חד פעמי וחירג לאורחות חייו של הנאשם, שלא היה אירועי אלימות וצריכת אלכוהול, והוא מרוצה מהכלים שהנ帀ט נאש מקבל בטיפול.

ב"כ הנאשם הוסיף וטען כי הנאשם אדם דל, עובד במפעל בעבודת משמרות, ומפרנס בקושי רב את משפחתו, ועם זאת, מגיע לטיפול בצוරה סדרה, משתף במערכות היחסים וניכר שנייו לטובה מבחינת התא המשפטית. ב"כ הנאשם טען כי יש לאמץ את המלצת שירות המבחן, הנוגנת לשירות המבחן המשך פיקוח על הטיפול ומאפשרת לנ帀ט נאש להעמיק בטיפול בו הוא נמצא, מן הצד השני, אם הנאשם יפר את צו המבחן או תהיה נשיגה במצוותו, בית המשפט יוכל לגזר את דין חדש.

ב"כ הנאשם טען כי האיזון שמציע שירות המבחן הוא איזון נכון, שיאפשר לנ帀ט נאש להמשיך לפרנס את משפחתו ולהמשיך בטיפול, וביקש כי בית המשפט יאמץ את המלצתו. בדבריו האחרונים טרם גזר הדין אמר הנאשם כי הוא מצטרע על מעשיו והairoע לא יחזור על עצמו. הנאשם ביקש כי יתראפשר לו להמשיך לעבוד ולפרנס את אשתו ולילדיו, וכן להמשיך את הטיפול.

דין והכרעה עסקין בכתב אישום שענינו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש שבוצעה על ידי הנאשם כלפי המתלוננת, בתזוגו.

שם קביעה עונשו של הנאשם, על בית המשפט להתחשב בעקרון המנחה בענישה, הוא עקרון ההלימה, ככלומר, קיומם יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם את העבירה בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בשלושה פרמטרים: האחד, הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, השני, מדיניות הענישה הנהוגה, והשלישי, הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

ה הנאשם פגע במעשיו בערך החברתי המוגן של זכותו של אדם לשלוות גופו ולשלוות נפשו בתחום ביתו, וכן בערך החברתי המוגן של שימור התא המשפטי מפני פגעה פיזית.

ופים לעניין זה דברי בית המשפט העליון ב-ע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (11.10.2007):

"מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרוו יחס אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלימות במשפחה לטופעה העומדת בוגוד עמוק לחוש הצדק האנושי".

כך גם דבריו של כבוד השופט ג'ובראן ב-ע"פ 6577/09 צמח נ' מדינת ישראל (20.8.2009):

"עבירות האלימות והאוויומים ככל, וכן בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חרלה אשר בתם המשפט מצוים להיאבק בה. בכך הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותו האישיות של הנאשם הקונקרטי מן המשוואה ואולם דרשו הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטරסים של גמול ושל הרתעה, הן של העברי עצמו והן של עבריינים בכוח".

העובדות המפורטות בכתב האישום המתוקן מתארות כיצד הנאשם שב לבתו בשעת בוקר מוקדמת, לאחר ששתה אלכוהול באירוע, ולא כל סיבה, ניגש למתלוונת, שהיתה באותו עת בתחילת הרונה, בזמן שינוי בחדר השינה עם בנה הצעיר, הכה ברגלה, ואף שצעקה וביקשה שייחל מעשי, אחז בפניה והכה אותה בפניה מספר פעמים. הנאשם לא התעשה ולא פסק מעשי, על אף שהמתלוונת, אחותה ובנו הקטן דרשו ממנו להפסיקם ובנו אף ניסה למנוע זאת ממנו באופן פיזי. אחות המתלוונת הצעיקה לבקשת המתלוונת את המשטרה, והן יחד עם הקטן עזבו את הבית עד לבוא השוטרים.

כתוצאה ממשיעי הנאשם נגרם למתלוונת נזק בדמות מכאב ורגשות בקרקפת. מעבר לכך, יש להניח כי המתלוונת חשה תחושת השפהלה, כאשר בנה הקטן היה חשוף לאלימות הנאשם כלפיו, וכן ההשלכות לכך על הקטן, שניסתה לבוא לעזרת אמו ולעצור את תקיפתה על ידי אביו. מנסיבות האירוע עולה כי מעשיו של הנאשם לא היו פרי תוכנן מוקדם אלא מדובר באירוע ספונטני, שהתרחש לאחר שהנפטר שתה אלכוהול.

העובדת שהילדים הקטנים היו בבית בעת האירוע ונחשפו לו, הייתה המתלוונת בהריון באותו עת, ואף העובدة שהנפטר היה שרוי בגלאפין מהות נסיבות לחומרה, אך מאחר שלא נגרמו למתלוונת חבלות בדמות דימומיים, שריטות או המטומות אלא רגשות ומכאב, מלמדת כי האלימות שהפעיל לא הייתה ברף גבוהה, ומשכך הפגיעה בערכיהם החברתיים בנסיבות המקירה אף שהיא פגיעה משמעותית אינה ברף חומרה גבוהה.

הפסקה קובעת כי תופעת האלימות במשפחה בכלל ואלימות בין בני זוג בפרט, עליה לכך פסול מוסרי ויש להוקעה ולמקרה, בין היתר, באמצעות ענישה חמירה ומרטיטה - ראו לדוגמה: ע"פ 16/6968 גרני נ' מדינת ישראל (22.5.2018); רע"פ 21/340 מסרי נ' מדינת ישראל (15.6.2021); רע"פ 21/4052 פלוני נ' מדינת ישראל (28.1.2021) וכן רע"פ 22/375 מדינת ישראל נ' בסל (28.1.2022).

עם זאת, ניתן למצוא בפסקה מוגע רחוב של ענישה בעבירות של אלימות במשפחה, שנעה בין של"צ במרקורים מסוימים ועד למאסרים בפועל, והכל בהתאם לחומרת האירוע והחבלות שנגרמו לבת הזוג ובהתאם לניסיונו האישיות של הנאשם שעמד לדין.

אפרט להלן את הפסקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה, בה היה מדובר במרקורי אלימות חמורים מאשר בענייננו, ובනאים של כלום היה עבר פלילי ומרביהם לא השתלבו בכל טיפול -

עפ"ג (מח'-מרכז) 24733-06-19 בד"ר נ' מדינת ישראל (11.11.2019) - המערער הורשע על פי הודהתו בכתב אישום מתוקן בעבירה של תקיפת בת זוגו. על רקע שתית אלכוהול לשוכרה, הנאשם הכה את בת זוגו מספר פעמים נגד עיני בתם הקטינה. לאחר מכן, הלה בעקבותיה, לא שעה לבקשתה לחדר ממעשו וஹסיף להכotta, בין היתר, אחץ בזרועותיה והשכיבה על הרצעפה והכה ברأسה ובגופה, משך בשעות רASAה והכה בפניה. למثالונגה נגרמו

חבלות של ממש בדמות שריטות בברכיים, המתומנה ושפשופים והוא נזקקה לטיפול רפואי ובדיקות שונות. בית משפט השלים קבע מתחם ענישה בין 12-24 חודשי מאסר. לנאים היה עבר פלילי שככל שיש הרשות קודמות, שגם בוצעו על רקע שתית אלכוהול, אך הוא שלל התמכרות לאLCוהול. לאור הлик טיפולי שעבר הנאשם במסגרת "קרבה בטוחה", אבחן שעבר בעמותת "אפשר" והמליצה טיפולית של שירות המבחן, בית המשפט מצא לנוכח לחרוג במעט מהמתמחם לקולה, גזר את עונשו של הנאשם ל-10 חודשים מאסר בפועל ומסר מותנה. הנאשם חזר בו

מערעור שהגיש לאחר ששמע את העורות בית המשפט.

עפ"ג (מח'-מרכז) 40581-08-20 בד"ר נ' מדינת ישראל (17.11.2020) - בין הנאשם לבין ארוסתו נתגלו ויכוח על רקע היעדרותה מביתה. על רקע זה, הנאשם סטר על פניה והיא התרחקה ממנו. אז, תפס הנאשם בידה, משך אותה לכיוון, הפילה ארצתה והכה אותה בכל חלקי גופה באמצעות ידיו, כל זאת כאשר המתлонגה שרועה על ה الكرקע, וכשהתרחקה מעט ממנו, אחץ ברأسה ומשך אותה לכיוונו.

בית משפט השלים קבע כי מתחם ענישה נע בין מספר חודשים וחמשים מאסר ועד 18 חודשים מאסר. לחובת הנאשם עבר פלילי הכלולשתי הרשות קודמות בעבירת אלימות ורכוש. מהתקירים שהוגשו עלתה תמונה מדיגה מאוד לפיה הנאשם מחזיק בעמדות הנוטנות לגיטימציה לאלימות כלפי נשים והצדיק את התנהגותו האלימה. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מחזק בעמדות נוקשות, משתמש בקנאביס בתדריות יומיומית ובהיקף נרחב מאד, אך ביטה חוסר רצון להכיר בעניותיות במצבו ולא מעוניין להיגמל מהשם, השילך את האחריות על המתлонגה, התקשה לבטא אמפתיה וסירב להמשיך הטיפול כלשהו.

בית משפט השלים גזר על הנאשם 14 חודשים מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי למثالונגה. בית המשפט המחויז דחה את ערעור הנאשם וזהת על אף שקבע כי גזר הדין אינו קל, לאחר שסביר כי המקירה כלשונו "חמור מהרגיל", לאור עמדות הנאשם המשתקפות מהתקירים והעדר תוכנה מצדיו לחומרת התנהגותו ולהתמכרוונו.

עפ"ג (מח' מרכז) 22674-12-19abo סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.2020) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בן זוג, לאחר שהזודה כי תקף את זוגתו, בכר שחבט בה מספר פעמים במכות אגרוף לראשה, וזאת לנגד עיניהם של עוביי אורח ושניים מילדיהם הקטנים שהיו עמה. הנאשם הורחק מהמתלוננת על-ידי עוביי אורח, אך השתחר מائحיתם, רץ לעבר המתלוננת שהתרחקה, משך אותה לחולצתה ותקף אותה במכות בכתפה ידה וחדל ממעשי רק כאשר שוטר שהיה באותו מקום הרחיקו ממנו.

בית משפט השלום קבע כי מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשים מאסר. לחובת הנאשם עבר פלילי שככל 5 הרשעות קודמות לרבנות בעבירות אלימות בגין ריצה עוניי מאסר בפועל, ביניהם 18 שנות מאסר בגין עבירת הריגה וכן מאסר בגין עבירה על פקודת הסמים המסוכנים. לא הוגש תסaurus בעניינו של הנאשם והוא לא השתלב בכל הלין שיקומי. בית משפט השלום גזר על הנאשם 11 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי.

לאור העורות בית המשפט המחווי חזר בו הנאשם מהערעור שהגיש על חומרת עונשו. ת"פ (שלום-רاسل"צ) 14535-12-21 מדינת ישראל ל' דניינו (27.6.2023) - הנאשם הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה. הנאשם דחף את בת זוגו והפילה אותה, בעת בה בעודה שרוועה על הרצפה, וכותצאה ממעשי נגרמו לה שרויות מדומות בידיה ואדמדומיות באזורי הפה.

נקבע כי מתחם העונש נע בין מספר חודשי מאסר ועד 14 חודשים מאסר. בית המשפט לקח בחשבון את העובדה שהנאשם השתלב בטיפול בעביית התמכוורות שלו במסגרת מסרו וגדר עליו 9 חודשים מאסר בפועל, מתוכם 6 חודשים שיצטברו למאסר אותו ריצה באוטה עת והיתרה בחופף, וכן מאסר על תנאי ופיקוי למATALוננת. כמו כן, עיינתי בפסקה רובה נוספת בעבירות אלימות במשפטה, תוך שהתייחסתי לנטיות השונות בכל מקרה ולחומרה, כך לדוגמה:

רע"פ 11/15 פלוני נגד מדינת ישראל (20.1.2015) - הנאשם הורשע בעבירות של תקיפת בת זוג, איומים ותקיפה הגורמת חבלה ממשית לבת זוג. הנאשם איים על אשתו שהייתה בהרion מתקדם, סטר לה, בעת בבטנה וتفس בשערות ראשיה, וכותצאה מכך, נזקקה המתלוננת לבדיקות ולהשגחה רפואי.

באירוע נוסף שארע חמצי שנה לאחר מכן, תקף הנאשם את המתלוננת בכר שטאף אותה בשערות ראשיה, נירע את ראה וסטר בפניה. המתלוננת ניסתה להימלט ולהשתמש בבתם התינוקת של בני הזוג כ מגן, אך הנאשם המשיך להכות אותה ולבעוט בה. כתוצאה ממעשים אלו, נגרמה למATALוננת נפיחות מתחת לעין שמאל, ניגר דם מאפה ונגרם לה סימן כחול באפה.

בית משפט השלום קבע כי מתחם הענישה נע בין 6 לבין 15 חודשים מאסר, ולאור כך שהנאשם נעדך עבר פלילי, אך לא הוגש בעניינו המלצה שיקומית, החלטת להטיל עליו 7 חודשים מאסר בפועל ומאסר על תנאי. בית המשפט המחווי דחה את ערעור הנאשם וכן נדחתה בבקשת רשות הערעור שהגיש.

עפ"ג (מח-ת"א) 39724-01-21 מושך נ' מדינת ישראל (8.3.2021) - הנאם הורשע על פי הודהתו, בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. מנסיבות האירוע עלה כי על מנת לאש את חשו כי בת זוגו מנהלת קשר עם אחר הוא חיטט בטלפון הניד שלה, תפס בזרועה בחזקה, השכיבה על המיטה, תפס בידה וסטר מס' פעמים על פניה. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למחלונות המתוות בידה ושמלה נקרעה.

בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש נع בין מאסר על תנאי, לצד צו של"צ ואף מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר לריצוי בפועל לצורך ענישה נלוות. בית משפט השלום גזר על הנאם, בן 26, רוק, נעדר עבר פלילי, שהודה בפתח משפטו וחסר בזמן שיפוטו ניכר, תוך התחשבות בכך שהשתלב בטיפול, עונש של צו של"צ בהיקף של 150 שעות, לצד מאסר מותנה, פיצוי למחלונות וצו מבנן ודחה את בקשה הנאם לבטל הרשעתו.

בערעור שהגיש הנאם בבית המשפט המחווי בוטל צו השל"צ, אך הרשותה יותר רכבי הענישה נותרו בעינם.

עפ"ג (מח-חיפה) 40254-07-20 מדינת ישראל נ' פלוני (7.1.2021) - הנאם הורשע על פי הודהתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג. על רקע שתית אלכוהול, תקף הנאם את בת זוגו, בטעבה, חנק אותה באמצעות כבל חשמלי, הטיח אגרופים בפניה והפילה לרצפה, וגרם לה לחבלות בדמות שריטות ביד, אדמנויות ונפיחות בעין ודם על האף. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הנע בין מאסר לתקופה קצרה שניתן לריצוי בעבודות שירות ועד מאסר בן 12 חודשים. לחובת הנאם היו הרשותות קודמות, ובعود ההליך המשפטי התמשך נפתח נגדו תיק חדש בעבירת אלימות נגד בת זוגו. כמו כן, הנאם לא ניצל הזדמנויות טיפוליות רבות שניתנו לו ושירות המבחן נמנע מהמליצה טיפולית בעניינו. בית משפט השלום גזר על הנאם עונש מאסר לתקופה של 4 חודשים שירותה בדרך של עבודות שירות לצד מאסר מותנה. בית המשפט המחווי קיבל את ערעור המדינה, החמיר בעונשו של הנאם וגזר עליו 6 חודשים מאסר בפועל בלבד המאשר בדרך של עבודות שירות.

ת"פ (שלום-פ"ת) 19392-05-19 מדינת ישראל נ' פלוני (20.2.2020) - הנאם הורשע על פי הודהתו בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בת זוג ותקיפה סתם - בת זוג, בגין שני אישומים. במועד אחד היכה הנאם במכת אגרוף בידה של המחלונות וכותצה מכך נגרמו לה כאבים, נפיחות ושטף דם בידה, ומספר חדשים קודם לכן, קרע את בגדי המחלונות מגופה, לרבות בגדי התחתונים.

בית המשפט קבע כי מתחם ענישה הכלול נع בין מאסר מותנה ועד 12 חודשים מאסר בפועל וענישה נלוית. הנאם היה בעל הרשותה קודמת ישנה ופנה לטיפול באופן פרטני. בית המשפט החליט להעמיד את עונשו של הנאם ברף הנמוך של המתחם שקבע, תוך התחשבות בכך שהוא המפרנס היחיד של המשפחה בעלייה 7 נפשות ומוציא בהליך טיפול, גזר עליו מאסר מותנה והתחייבות.

ת"פ (שלום-ת"א) 59630-05-17 מדינת ישראל נ' פלוני (1.5.2019) - הנאם הורשע בהתאם להודהתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש - בן זוג, בכך שהכה את המחלונות בפניה ובפלג גופה העליון באמצעות ידיו ורגלו בעודו שתו, בעת שבתם הקטינה נכחה בבית. כתוצאה ממעשיו הנאם נגרמו למחלונות דימום מאפה, שריטות בצווארה ובידיה וסימנים אדומיים בידה. כמו כן, הנאם צירף תיק נוספת בעבירה של הפרת הוראה חוקית. בית המשפט קבע כי מתחם ענישה נע בין מאסר לתקופה קצרה אותו ניתן לרצות בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשים מאסר בפועל. נגד הנאם היה תלוי ועומד מאסר מותנה בר הפעלה בגין אלימות נגד אותה המחלונות. לאור הлик טיפול בו השתלב הנאם, החליט בית המשפט להורות על הארכת המאסר המותנה, וכן הטיל עליו התcheinות כספית, צו של"צ וצו מבנן.

ת"פ (שלום רاسل"צ) 19-07-18575 מדינת ישראל נ' פלוני (26.01.2020) - הנאשם הורשע על פי הودאתו בעבירה של תקיפת בת זוגו והפרת הוראה חוקית, בכך שסתור על לחייה של רעייתו, היכה אותה במכות על ראשה ותפסה בשערה ובצוארה. בהמשך, בעודו תחת תנאים מגבילים שכלו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר, הגיע הנאשם כשהיה שרי ביגוףיו לבתו, שם שהתה המתלוננת, וסירב לעזוב את המקום.

בבית המשפט קבע מתחם ענישה הנע בין מספר חדש מסר שני לבין רצונותם בדרך של עבודות שירות לבן 10 חודשים מסר בפועל. הנאשם נעדר הרשותות קודמות, הודה וחסר בזמן שיפוטי. הנאשם לא ביקש להפנותו לטסחים שירות המבחן, לא עבר תהליך טיפול, לא היה בעניינו אופק שיקומי או הערכה בדבר מסוכנותו כלפי המתלוננת. על הנאשם נגזר עונש מסר בן 5 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות, מסרים על תנאי, פיצוי והתחריבות כספית. בשים לב לעקוץ הלהימה, לערכים המוגנים שנפגעו ולמידת הפגיעה בהם, לנسبות הקשורות ביצוע העבירה ולמдинיות הענישה הנוגגת, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם נع בין מספר חדש מסר שיכול וירצוי בדרך של עבודות שירות ועד 10 חודשים מסר בפועל, לצד עונישה נלווה.

על בית המשפט מוטל לבדוק האם יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך מתחם הענישה או שמא יש לחרוג מתחם הענישה לחומרה מטعمי שמירה על שלום הציבור או לקולה מטעמי שיקום. לא נתען על ידי המאשימה ולא מצאי כי יש מקום במקרה זה לחרוג לחומרה ממתחם הענישה, ועל כן, אטמקד בבחינת האפשרות לחרוג לקולה מתחם מטעמי שיקום.

סעיף 40 לחוק העונשין, כפי שתוקן במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, התשע"ב-2011, שעניינו הבנית שיקול הדעת בענישה, קובע כי בית המשפט רשאי לחרוג מתחם העונש ההולם שנקבע ולגוזר את עונשו של הנאשם לשקלוי שיקומו, אם מצא כי "ה הנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתתקם".

ב-ע"פ 6637/17 קrndל נ' מדינת ישראל (18.4.2018) נקבע כי סטייה ממתחם העונש משיקולי שיקום תהא מוצדקת רק במקרים בהם קיימים סיכויי שיקום מובהקים. לשם הערכת סיכוי השיקום, יש לשקלול, בין היתר, את המוטיבציה שהפגין הנאשם לקבالت טיפול, השתלבות מוצלחת בהליכים טיפולים ואינדיקטיות לשינוי עמוק בהתנהגות ודרכי חשבתו, הבעת חרטה כנה על המעשים והפגנת אמפתיה כלפי נפגעי העבירה (ראו גם: ע"פ 126/22 מדינת ישראל נ' פלוני (27.4.2022)).

לפיכך, אבחן את הנسبות שאין קשורות ביצוע העבירה במקרה שלפני, לרבות נסיבותיו האישיות של הנאשם והליך שיקומו.

ה הנאשם אב לארבעה ילדים קטנים, בגילים תשע, חמיש, שנתיים וכן תינוק בן מספר חדשים, כשהשני הילדים הצעירים נולדו לבני הזוג לאחר האירוע נושא כתוב האישום. הנאשם הודה במיחס לו וחסר זמן שיפוטי יקר, לרבות את עדות המתלוננת.

הנאשם נעדר כל עבר פלילי ובני הזוג חיים יחד ומעוניינים בהמשך הקשר הזוגי. יש לשکול את השפעת העונש על המתלוונת ועל ילדיהם הקטנים של הנאשם והמתלוונת, בהתחשב בכך שהנכונות המשפחתיות נסמכות על עבודתו של הנאשם בלבד והמצבי הכלכלי של המשפחה אינו שפיר, וזאת אני למדה מכך שרך לפני כשנתים בני הזוג וילדיהם עזבו את בית ההורים ועברו להתגורר בדירה שכורה.

כמו כן, הנאשם עובד במפעל מכונת אריזה מזוהה כSSH שנים. אם הנאשם ישלח לריצויו מסר בדרך של עבודות שירות, הוא לא יוכל לעבוד ולהשתכר במהלך תקופה זו, כך שהפגיעה במשפחה עלולה להיות פגעה ממשמעותית.

הנאשם הודה במיוחס לו מיד עם תחילת ההליך המשפטי. אמ衲ם בפגשו עם שירות המבחן בתחילת הדרכו, אך אף שהבע Chruta על התנהוגות האלימה, הוא לא ראה צורך בטיפול לאחר שמחינתו היה מדובר באלימות בודד וחרג שאנו מופיעים אותו. אולם, עם הזמן, ניכר כי חל שינוי בגישתו של הנאשם, הוא ביטה נוכנות לשפר את יחסיו הזוגיים עם המתלוונת ולקלם להתנהלות אדפתיבית במצב קונפליקט.

הנאשם השתלב בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה בעיר רחובות, מתמיד בהגעה סידירה ובזמן למפגשים הטיפוליים, למרות שהוא עובד במפעל במשמרות של 12 שעות, עליו להגיע למרכז הממוקם למרחוק מגוריו, ואני סבורה כי מאמץ זה מצדיו ראוי להערכה.

כמו כן, אני סבורה כי עבודות אלו מלמדות על נוכנות מצד הנאשם לבחון את מעשיו ולפעול על מנת שמרקחה צזה לא ישנה בעתיד, אף אם בתחילת ראה את הצורך בכך וההליך המשפטי הוא שהוויא את הגורם המדרבן לכך. לא ניתן להתעלם בהקשר זה מכך שהנאשם ליד אתיופיה, גדל בתנאי דלות בכפר, עלה לארץ עם משפחתו לאחר שברג ועד היום הוא לא דובר את השפה העברית. אני סבורה כי על הרקע בו גדל הנאשם והפערם התרבותיים הנובעים מכך וכן על רקע אופיו המופנם של הנאשם, יש לראות בשינוי המתואר בגישתו כלפי הטיפול כ שינוי מבורך ומשמעותי מאד.

כפי שנאמר במסכת סנהדרין ק"ה "מתוך שלא לשם בא לשם", נמצאו למדים כי בפגשים הטיפוליים הנאשם משתף בהדרגה בנטיות חייו ובסוגיות הנוגעות לשאר הזוגי עם המתלוונת, מכיר בכך שפגע במתלוונת ובכך שבתקופה שקדמה לביצוע העבירה הוא התקשה להכיר בצריכה ובמצביה. שני בני הזוג מדויקים כי בעקבות הטיפול הזוגי אליו פנו והטיפול הנוכחי במרקח למניעת אלימות במשפחה חלה הטבה ביחסיהם ובהתנהלותו של הנאשם הן כלפי המתלוונת והן כלפי הילדיים, ועל כן, אני סבורה כי יש לחזק זאת ולא להטיל עונש על הנאשם שיפגע באופן קשה בתא המשפחה.

मועד האירוע נושא כתוב האישום לא נפתחו נגד הנאשם תיקים חדשים, וזאת על אף שבני הזוג חיים ייחדי וחלפו למשך שנים ממאז המקרה, וכן ניתן להסיק כי ההליך המשפטי הרתיע את הנאשם והציב לו גבול ברור. לטעמי, לאור הנסיבות שפורטו לעיל, הבנת הנאשם בקשר לטיפול וכוכנותו להמשיך בטיפול מלמדים על כי קיימים סיכוי של משפט כי ישתקם, והדבר מצדיק שלא למצות עמו את הדיון אלא לחרוג ממתחם העונש ההולם לקולה, ולהטיל עליו מסר בדרך של עבודות שירות לתקופה קצרה בלבד לשם הרתעתו ולצורך הרעתה הכלל, לצד צו מבנן לצורך המשך ההליך הטיפולי וכן ענישה צופה פנוי עתיד בדמות מסר מותנה והתחייבות כספית.

סוף דבר

אשר על כן, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מסר לתקופה של חודשים, אשר יוחזקה בדרך של עבודות שירות, החל מיום 20.11.2024 ב- "פתחון לב", רחוב רזיאל 1 ראשון לציון, 5 ימים בשבוע, לפי טווח השעות המתאפשר בחוק. בעברית חג וחול המועד הנאשם יועסק במקום העבודה גם אם לא עבד באותו יום, בין מסיבותו ובין מפני שהמקום סגור, יחויב ביום העבודה מלא. הובהר לנאים, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע, וכי כל הפרה בעבודות השירות או ביצוע עבירות נוספת, יביאו להפסקה מנהלית ולריצוי העונש במסר ממש.
על הנאשם להתייצב ביום 20.11.2024 בשעה 08:00 לצורך קליטה והצבה לפני המפקח על עבודות השירות ב"יחידת ברקאי", שלוחת מרכז, רחוב אברבנאל 49 תל אביב.
הממונה על עבודות השירות בשב"ס מתבקש להתחשב בטיפול פרטני בו משתמש הנאשם אחת לשבוע ביום ראשון בלשכת הרוחה ולאפשר לו לצאת לטיפול.
ב. 4 חודשים מסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה אלימות כלפי בן משפחה.
ג. הנאשם יעמוד בפיקוח של קצין מבחן, כאמור בפקודת המבחן [נוסח חדש תשכ"ט-1969], לתקופה של 12 חודשים, שתחלתה היום, ויפעל בהתאם לתוכנית הטיפולית, להנחיות ולפיקוח שירות המבחן.
הנאים מזוהר על ידי בית המשפט כי אם לא ימלא אחר צו המבחן מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת בתקופת המבחן, בית המשפט רשאי לגזר את עונשו מחדש מחודש ולהטיל עליו עונש בגין תיק זה, בנוסף לשנגזר עליו.
ד. הנאשם יצהיר כי הוא מתחייב להימנע בתוך תקופה של 3 שנים מהיום מלבצע כל עבירה אלימות כלפי בן משפחה, ושכל שיבצעה ישלם סך של 2,500 ₪. הנאשם יצהיר על התcheinויות כאמור מיד לאחר הקראת גזר הדיון.
זכות ערעור בבית המשפט המחויז מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.
המציאות תשלח העתק הדיון לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות בשב"ס.
ניתן והודיע היום, כ"ב אלול תשפ"ד, 25 ספטמבר 2024, במעמד הצדדים.